

МІНІСТЕРСТВО
ОСВІТИ І НАУКИ
УКРАЇНИ

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ імені В. Н. КАРАЗІНА

SZKOŁA
EDUKACJI

BRITISH
COUNCIL

edcamp
UKRAINE

International
Inclusion
Foundation

ЗБІРНИК ТЕЗ

І МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

**«ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ПІДГОТОВКИ
І ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ВЧИТЕЛІВ»**

**INNOVATIVE APPROACHES TO TEACHER TRAINING
AND PROFESSIONAL DEVELOPMENT**

I-TEACH 2025

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК
УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ В. Н. КАРАЗІНА
УНІВЕРСИТЕТ УОРІКА (Сполучене Королівство
Великої Британії та Північної Ірландії)
УНІВЕРСИТЕТ ГЕЛЬСІНКІ (Фінляндська Республіка)
ШКОЛА ОСВІТИ ПОЛЬСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОГО ФОНДУ
СВОБОДИ ТА ВАРШАВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ
(Республіка Польща)
БРИТАНСЬКА РАДА В УКРАЇНІ
ГО «ЕДКЕМП УКРАЇНА»
ІІФ — МІЖНАРОДНА ФУНДАЦІЯ З ІНКЛЮЗІЇ

ЗБІРНИК ТЕЗ

**І Міжнародної науково-практичної конференції
«ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ПІДГОТОВКИ
І ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ ВЧИТЕЛІВ»**

2–3 жовтня 2025 року

I-TEACH 2025

MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE
NATIONAL ACADEMY OF PEDAGOGICAL SCIENCES
OF UKRAINE

V. N. KARAZIN KHARKIV NATIONAL UNIVERSITY

UNIVERSITY OF WARWICK
(United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland)

UNIVERSITY OF HELSINKI (Republic of Finland)

SCHOOL OF EDUCATION OF THE POLISH-AMERICAN
FREEDOM FOUNDATION AND THE UNIVERSITY
OF WARSAW (Republic of Poland)

BRITISH COUNCIL IN UKRAINE

NGO EDCAMP UKRAINE

IIF — INTERNATIONAL INCLUSION FOUNDATION

CONFERENCE PROCEEDINGS

of the First International Scientific Conference

**“INNOVATIVE APPROACHES TO TEACHER
TRAINING AND PROFESSIONAL DEVELOPMENT”**

2–3 October 2025

I-TEACH 2025

Ресстраційне посвідчення УкрІНТЕІ МОН України
№ 657/1 від 30.09.2025

Рекомендовано до розміщення в мережі Інтернет
рішенням Вченої ради Харківського національного університету
імені В. Н. Каразіна (протокол № 30 від 24 листопада 2025 р.)

Редакційна колегія:

Наталія МОРЗЕ, доктор педагогічних наук

Ольга ВИГОВСЬКА, кандидат політичних наук

Тетяна ГОЛОВАТЕНКО, доктор філософії у галузі освіти

Євген НІКОЛАЄВ, кандидат економічних наук

Анжеліна ПУГАЧ, кандидат педагогічних наук

Григорій РІЙ, доктор філософії з галузі «Гуманітарні науки»

Літературна редакція: Анжеліна ПУГАЧ

Дизайн обкладинки: Олена ВОЮТА

Верстка тексту: Євген НІКОЛАЄВ

Формат 70×108/16. В оформленні використано іконку Book by Shayan Lee, одержану на ресурсі The Noun Project. Усі матеріали перевірено на відсутність ознак порушень академічної доброчесності у системі StrikePlagiarism.

Інноваційні підходи до підготовки і професійного розвитку вчителів «I-TEACH 2025» : зб. тез I Міжнар. наук.-практ. конференції [Електронний ресурс]. Харків : Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, 2025. 315 с.

Innovative Approaches to Teacher Training and Professional Development “I-TEACH 2025”: conference proceedings of the First International Scientific Conference [Electronic resource]. Kharkiv : V. N. Karazin Kharkiv National University, 2015. 315 p.

У збірнику тез, представлених до I Міжнародної науково-практичної конференції «Інноваційні підходи до підготовки і професійного розвитку вчителів “I-TEACH 2025”», висвітлено результати досліджень учасників конференції, присвячених використанню штучного інтелекту в освітньому процесі, застосуванню інноваційних технологій у підготовці вчителів, освітньому лідерству і менеджменту, роботі освітян в умовах складних викликів.

Олексій ЛИСТОПАД

доктор педагогічних наук, професор,
завідувач кафедри дошкільної педагогіки Державного закладу
«Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського»
lystopad.oa@pdpu.edu.ua

Наталя ЛИСТОПАД

кандидат педагогічних наук, викладач вищої категорії,
викладач Комунального закладу «Одеський педагогічний фаховий коледж»
natasha.listopad@gmail.com

МОДЕРНІЗАЦІЯ УПРАВЛІНСЬКИХ ПРОЦЕСІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ НА ОСНОВІ ЦИФРОВИХ ІННОВАЦІЙ

Актуальність дослідження. У сучасних умовах цифрової трансформації суспільства заклади вищої та фахової передвищої освіти постають перед необхідністю оперативного впровадження інновацій, що забезпечують конкурентоспроможність, якість освіти та відповідність викликам часу. Одним із ключових інструментів реалізації інноваційного потенціалу є цифрові платформи, здатні об'єднувати учасників освітнього процесу, оптимізувати управління ресурсами, сприяти відкритості, гнучкості й адаптивності освітніх інституцій (Воротникова, Дзябенко, Морзе, 2025, с. 144–157).

Вдалося зафіксувати, що інноваційні процеси в освіті потребують системного підходу до планування, моніторингу, аналізу ефективності та масштабування новацій. Цифрові платформи забезпечують такі можливості за допомогою інструментів автоматизації, аналітики великих даних, дистанційної комунікації та спільного розроблення освітніх продуктів. Особливої актуальності набуває питання інтеграції цифрових платформ в управлінську діяльність закладів вищої та фахової передвищої освіти в умовах динамічного розвитку інформаційно-комунікаційних технологій, реформування системи освіти та необхідності підготовки фахівців нового покоління (Ничкало, Лук'янова, Вовк, 2024, с. 1–9). Отже, дослідження цифрових платформ як засобу управління інноваційними процесами є вкрай актуальним, оскільки відповідає стратегічним завданням модернізації освітньої сфери, сприяє формуванню цифрової компетентності управлінців і педагогічних працівників, а також інтеграції освіти у цифрову економіку.

Мета і завдання дослідження: обґрунтувати теоретичні засади впровадження цифрових платформ як ефективного інструменту управління інноваційними процесами в закладах вищої та фахової передвищої освіти з метою підвищення якості освітнього процесу та інституційного розвитку.

Методологія і методи дослідження. Для досягнення мети дослідження було використано теоретичні методи: аналіз і синтез — для вивчення наукових джерел з питань цифровізації освіти, управління інноваціями, цифрових платформ; порівняльний аналіз — для зіставлення можливостей та

функціоналу різних цифрових платформ (наприклад, Moodle, Microsoft Teams, Google Workspace, Canvas тощо); аналіз нормативно-правової бази — для виявлення особливостей регулювання впровадження цифрових інструментів в освіті; систематизація та узагальнення — для формулювання теоретичних висновків і створення моделі управління інноваційними процесами на основі цифрових платформ.

Результати дослідження. З огляду на цифровізацію всіх сфер суспільного життя, зокрема освітню, перед управлінською ланкою постають нові виклики, пов'язані з необхідністю забезпечення ефективності, прозорості та оперативності управлінських рішень. У цьому контексті особливої актуальності набуває впровадження цифрових інновацій, зокрема цифрових платформ, які надають нові можливості для модернізації управління освітніми процесами (Кремень, Гриневич, Луговий, Таланова, 2021, с. 6–28). Тож можна впевнено стверджувати, що цифрові платформи розглядають не лише як інструменти автоматизації та оптимізації адміністративної діяльності, а й як середовище інтеграції управлінських, інформаційно-аналітичних та комунікаційних функцій. Вони дають змогу підвищити якість прийняття управлінських рішень, забезпечити оперативний моніторинг показників діяльності закладу, налагодити ефективну внутрішню комунікацію, а також сприяти розвитку цифрової культури управління (Воротникова, Дзябенко, Морзе, 2025, с. 144–157).

У сучасних умовах цифровізації особливої актуальності набуває оновлення та вдосконалення нормативно-правового забезпечення освітнього процесу з урахуванням нових цифрових можливостей. Законодавча та нормативна база України окреслює рамки для впровадження цифрових інструментів в систему освіти, створюючи передумови для трансформації управлінських та освітніх процесів. Закон України «Про освіту» (2017) визначає цифрову компетентність як одну з ключових для всіх учасників освітнього процесу; передбачає використання інформаційно-комунікаційних технологій в освітньому середовищі, забезпечення рівного доступу до цифрових ресурсів та дистанційної освіти. Національна стратегія розвитку вищої освіти в Україні на 2021–2031 роки визначає цифровізацію як пріоритетний напрям модернізації освіти, зокрема шляхом розбудови електронного освітнього середовища, розвитку платформ, формування цифрових екосистем закладів освіти.

Поняття «цифрова платформа» у сучасному науковому дискурсі розглядають як мультифункціональне цифрове середовище, що забезпечує взаємодію між суб'єктами освітнього процесу, сприяє цифровій трансформації освітніх інституцій і постає інструментом управління інноваційними процесами (Листопад, О., Листопад, Н., 2025, с. 145–155). У цьому контексті варто зважати на те, що представники технологічного підходу акцентують увагу на цифровій платформі як інформаційно-комунікаційному середовищі, що забезпечує: зберігання, обробку та передачу освітнього контенту; інтеграцію з іншими інформаційно-комунікаційними технологіями; можливість масштабування та адаптації до потреб користувачів (Moodle, Google Workspace for Education, Microsoft Teams). У межах управлінсько-інноваційного підходу цифрові платформи розглядають як інструменти підтримки

прийняття управлінських рішень у сфері інновацій: управління змінами; моніторинг ефективності впровадження інновацій; аналіз освітньої аналітики; стратегічне планування (Кремень, Гриневич, Луговий, Таланова, 2021, с. 6–28).

Можна стверджувати, що в умовах цифрової трансформації освіти інноваційні процеси в закладах вищої та фахової передвищої освіти набувають нових змістових, організаційних і технологічних характеристик, які відрізняються від традиційних моделей оновлення освітньої діяльності. Інноваційні процеси сьогодні охоплюють не лише модернізацію змісту освіти, а й цифровізацію управлінських, освітніх, дослідницьких та комунікаційних процесів, що передбачає: перехід до цифрових форм взаємодії; використання хмарних сервісів, платформ і додатків для підтримки інновацій; цифрову трансформацію документів, звітності та адміністративних процедур. Цифрове середовище вимагає від закладів освіти гнучкості в прийнятті управлінських рішень, готовності до швидкого впровадження нових практик, постійного перенавчання персоналу та модернізації IT-інфраструктури (Листопад, О., Мардарова, Листопад, Н., 2024, с. 24–33).

Варто зважати на те, що інноваційність стає не разовим явищем, а постійною стратегією розвитку. Інновації в умовах цифровізації передбачають: розвиток цифрової грамотності викладачів, адміністрації та здобувачів освіти; впровадження інтерактивних, персоналізованих освітніх рішень; підтримку самостійного, адаптивного та змішаного навчання. Інноваційність змінює роль викладача — від транслятора знань до фасилітатора цифрового освітнього процесу. Результати дослідження засвідчують справедливість твердження, що цифровізацію інноваційних процесів супроводжують: впровадження цифрових систем управління якістю освіти; використання аналітичних інструментів (Big Data, Learning Analytics) для прийняття рішень; зміна підходів до стратегічного планування (на основі даних і прогнозів). Очевидно, що особливості інноваційних процесів у закладах вищої та фахової передвищої освіти в умовах цифровізації пов'язані з системною трансформацією всіх сфер діяльності закладу, переорієнтацією на цифрові інструменти, підвищенням адаптивності до технологічних змін і створенням нових моделей освітньої взаємодії, що відповідають запитам цифрового суспільства (Листопад, О., Листопад, Н., 2025, с. 145–155).

Результати здійсненого аналізу дають змогу стверджувати, що у сучасних закладах вищої та фахової передвищої освіти цифрові платформи постають ключовими інструментами стратегічного й оперативного управління, забезпечуючи інтеграцію освітніх, організаційних і аналітичних процесів у єдиному цифровому середовищі закладу освіти, та охоплюють такі напрями, як:

- підтримка процесу прийняття управлінських рішень: моніторинг освітнього процесу (відвідуваність, академічна успішність, навантаження викладачів, стан виконання навчальних планів); аналітика та прогнозування на основі зібраних даних (Learning Analytics, Big Data); автоматизація адміністративних процедур (кадровий облік, документообіг, фінансові розрахунки); візуалізація

даних для швидкого аналізу та ухвалення рішень (дашборди, інтерактивні звіти);

- організація та управління інноваційними проєктами: створення цифрових просторів для командної роботи (Microsoft Teams, Slack, Trello); управління графіками, завданнями та ресурсами інноваційних проєктів; підтримка гнучких методологій управління (Agile, Scrum, Kanban) для швидкої адаптації інновацій; збереження та поширення інноваційного досвіду в єдиній базі знань;
- реалізація інноваційних освітніх стратегій: інтеграція різних форм навчання (онлайн, змішане тощо); підтримка персоналізованих освітніх траєкторій (адаптивні курси, індивідуальні програми розвитку компетентностей); використання інструментів гейміфікації, штучного інтелекту та віртуальних лабораторій; можливість швидкого масштабування інноваційних рішень у межах закладу освіти або мережі закладів освіти;
- забезпечення комунікації та співпраці: взаємодія між адміністрацією, викладачами, студентами та зовнішніми партнерами в єдиному середовищі; проведення онлайн-нарад, вебінарів, конференцій; публікація внутрішніх оголошень, регламентів та методичних матеріалів; формування цифрових спільнот за інтересами та професійними напрямками;
- підвищення прозорості та відкритості управління: відкрита публікація результатів моніторингу якості освіти; доступ до інформації про реалізацію інноваційних стратегій для внутрішніх і зовнішніх стейкхолдерів; можливість зовнішньої експертизи та громадського контролю за допомогою цифрових інструментів.

Проведене дослідження дало можливість встановити, що цифрові платформи в закладах вищої та фахової передвищої освіти виконують подвійну роль: управлінську — забезпечують ефективну організацію діяльності, підтримку прийняття рішень та управління інноваційними процесами; освітньо-інноваційну — створюють умови для реалізації нових моделей навчання, підвищення якості освіти та розвитку цифрової культури учасників освітнього процесу. Під час дослідження з'ясовано, що впровадження цифрових платформ в закладах вищої та фахової передвищої освіти сприяє гнучкості, прозорості та адаптивності освітніх установ до вимог цифрової епохи.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Проведене дослідження засвідчує, що поняття «цифрова платформа» у сфері освіти та управління інноваціями набуло багатовимірного змісту, що поєднує технологічні, управлінські, педагогічні та соціальні компоненти. Цифрову платформу розглядають не лише як технічний інструмент, а й як складову цифрової освітньої екосистеми, що забезпечує взаємодію між усіма учасниками освітнього процесу, підтримує прийняття рішень, стимулює інноваційний розвиток закладу освіти. Особливості інноваційних процесів у закладах вищої та фахової передвищої освіти в умовах цифровізації пов'язані з системним

характером змін, гнучкістю управління, орієнтацією на цифрову компетентність учасників освітнього процесу та мережеву взаємодію. Інновації стають не окремим явищем, а постійною складовою стратегії розвитку закладу освіти.

Цифрові платформи мають широкі функціональні можливості у сфері підтримки управлінських рішень та реалізації інноваційних освітніх стратегій. Вони сприяють автоматизації управлінських процесів, забезпечують моніторинг якості освіти, створюють умови для персоналізованого навчання, розвитку інституційної спроможності та ефективної комунікації. Перспективу подальших наукових розвідок убачаємо в розробленні типології цифрових платформ відповідно до специфіки управлінських завдань у закладах вищої освіти та закладах фахової передвищої освіти.

Воротникова, І., Дзябенко, О., & Морзе, Н. (2025). Виклики впровадження персоналізованого навчання з використанням штучного інтелекту у вищій освіті. *Інформаційні технології і засоби навчання*, 105(1), 144–157.

<https://doi.org/10.33407/itlt.v105i1.5893>

Кремь, В., Гриневич, Л., Луговий, В., & Таланова, Ж. (2021). Формування цифрової компетентності у школі: кадрові виклики і відповіді для України. *Український педагогічний журнал*, (4), 6–28. <https://doi.org/10.32405/2411-1317-2021-4-6-28>

Листопад, О. А., Мардарова, І. К., & Листопад, Н. Л. (2024). Становлення професійної ментальності здобувачів освіти в освітньому процесі закладів вищої і фахової передвищої педагогічної освіти. *Перспективи та інновації науки (Серія «Психологія», Серія «Педагогіка», Серія «Медицина»)*, 10(44), 323–335.

[https://doi.org/10.52058/2786-4952-2024-10\(44\)-323-335](https://doi.org/10.52058/2786-4952-2024-10(44)-323-335)

Листопад, О. А., Мардарова, І. К., & Листопад, Н. Л. (2024). Особливості застосування мультимедійних технологій в процесі формування цифрової культури здобувачів вищої і фахової передвищої освіти. *Вісник Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка. Педагогічні науки*, 4(56), 24–33. <https://doi.org/10.31376/2410-0897-2024-3-56-24-33>

Листопад, О., & Листопад, Н. (2025). Організація дистанційного навчання на платформі Moodle: теорія та практика. *Науковий вісник Ізмаїльського державного гуманітарного університету: збірник наукових праць. Педагогічні науки*. Ізмаїль: РВВ ІДГУ, 70, 145–155. [https://doi.org/10.31909/26168812.2025-\(70\)-20](https://doi.org/10.31909/26168812.2025-(70)-20)

Листопад, О., Мардарова, І., & Листопад, Н. (2025). Педагогічна підтримка сталого професійно-творчого саморозвитку майбутніх педагогів. *Вісник Дніпровської академії неперервної освіти. Серія: Філософія. Педагогіка*, 1(8), 105–111.

<https://doi.org/10.54891/2786-7013-2025-1-12>

Ничкало, Н. Г., Лук'янова, Л. Б., & Вовк, М. П. (2024). Освіта для цифрової трансформації суспільства: За результатами проведення X Українсько-Польського / Польсько-Українського наукового форуму, 27–28 листопада 2024 р., м. Вінниця. *Вісник Національної академії педагогічних наук України*, 6(2), 1–9.

<https://doi.org/10.37472/v.naes.2024.6237>